

בש"פ 2550/19 - פלוני, פלוני, פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2550/19

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשים: 1. פלוני
2. פלוני
3. פלוני
4. פלוני

נ ג ד

המשיב: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 8.4.2019 בעמ"י 17631-04-19 שניתנה על-ידי כבוד השופט י' פ' אקסלרד

בשם המבקשים: עו"ד מוחמד רחאל

החלטה

*

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 8.4.2019 (עמ"י 17631-04-19, השופט י' פ' אקסלרד). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגישו המבקשים על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע מיום 7.4.2019 להורות על הארכת מעצרו בפעם השנייה עד ליום 10.4.2019 (מ"י 7151-04-19, השופט י' בן דוד).

2. המבקשים נעצרו ביום 3.4.2019 בחשד שביצעו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, תקיפה וחבלה ממשית

עמוד 1

על-ידי שניים או יותר, נשיאת נשק וחבלה במזיד ברכב, והכל על רקע של סכסוך בין שתי משפחות. בו ביום הוארך מעצרים של המבקשים לראשונה בחמישה ימים.

3. יצוין כבר בשלב זה כי יחד עם המבקשים, שהם צעירים ללא עבר פלילי, נעצרו גם שני קטינים (להלן: הקטינים), אף הם ללא עבר פלילי. ביום 7.4.2018 הורה בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לנוער על שחרורם של הקטינים לחלופה של מעצר בית בתנאים מגבילים (מ"י 7198-04-19), וביום 8.4.2019 דחה בית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לנוער ערר שהגישה על כך המדינה (עמ"י 18529-04-19). במרכז של הבקשה עומדות טענות הנוגעות להפליה בין המבקשים לבין הקטינים.

4. לעומת זאת, בהחלטה שעליה נסבה הבקשה דן, הורה בית משפט השלום על הארכת מעצרים של המבקשים עד ליום 10.4.2019 בשעה 14:00. בית משפט השלום קבע, לאחר עיון בחומר החקירה, כי החשד הסביר נגד המבקשים התחזק מאז הארכת מעצרים הקודמת בעקבות עימותים שנערכו בינם לבין שני המתלוננים ושחזורים שהללו ערכו, וכי מתקיימות בעניינם עילות מעצר של מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי חקירה. בית משפט השלום ציין, במענה לטענת המבקשים, כי ההחלטה על חלופת מעצר בעניינם של הקטינים מושתתת על דיני המעצרים הספציפיים החלים בעניינם מתוקף גילם. בית משפט השלום אף הוסיף כי ממילא אין לומר שחלקם של הקטינים במעשים המיוחסים לקבוצה היה רב יותר משל המבקשים, שכן מדובר בהתארגנות כוללת.

5. המבקשים הגישו ערר על החלטה זו, ובית המשפט המחוזי דחה אותו לאחר שעיין אף הוא בחומרי החקירה. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה כל טעות בהחלטתו של בית משפט השלום, אשר הורה על מעצרים של המבקשים לתקופה שאינה ארוכה, בשים לב לפעולות החקירה שביצעו נדרש. באופן יותר ספציפי, בית המשפט המחוזי קבע כי אכן יש לומר שהחשד הסביר נגד המבקשים התחזק בעקבות העימותים שנערכו עם המתלוננים, והוסיף כי מתיק החקירה עולה שמסוכנותם של המבקשים היא "לא מבוטלת".

6. בבקשה שבפני טוענים המבקשים, בעיקרו של דבר, כי בהתחשב בכך שהפרש הגילאים בינם לבין הקטינים אינו משמעותי, כמו גם לנוכח העובדה שהם נעדרו עבר פלילי - ההחלטה שלא להורות על שחרורם לחלופת מעצר פוגעת בחוש הצדק באופן המצדיק מתן רשות ערר. המבקשים מוסיפים וטוענים כי בית המשפט המחוזי שגה בכך שסבר כי העימותים שנערכו במהלך החקירה מחזקים את החשד הסביר בעניינם.

7. לאחר ששקלתי את הדברים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות אף מבלי להידרש לתגובה מטעם המדינה, שכן היא אינה עומדת באמות המידה המצמצמות החלות על בקשה מסוג זה (ראו: בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.4.2011); בש"פ 3772/17 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (8.5.2017)). לא התרשמתי כי הבקשה מעלה שאלה משפטיות בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם הפרטני של המבקשים ומצדיקה התערבות בהחלטות שתי הערכאות שדנו בו, או כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות להיעתר לה.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ט (8.4.2019).

ש ו פ ט ת
